

Αυτός

είχε το όνομα Δημήτριος, σημαιοφόρος στη μάχη στο Μανιάκι. Μόλις είδε ο Δημήτριος ότι γιομίζει το ταμπόρι από Τούρκους, εσκέφθη να κάμει το χρέος του και να σώσει τη σημαία του οχυρώματος.

Κατεβάζει ο Δημήτρης τη σημαία, τη σχίζει, κόβει το ξύλο, βάζει στο ζωνάρι του τον σταυρό της σημαίας. Βγάζει αμέσως το σπάθι του και τρέχει στο δίπλα ταμπόρι, εκεί που πολεμούσε ο Αρχηγός, ο Παπαφλέσσας. Τούρκοι παντου στου Παπαφλέσσα! Γιομάτο το ταμπόρι του Αρχηγού! Φεύγει ο Δημήτριος σαν άνεμος κι έτσι μονάχος του τολμάει να σπάσει τις γραμμές του εχθρού – μήπως και σώσει τη σημαία! Πολεμάει, τρέχει, χτυπιέται και χτυπάει. Παληκαριά μεγάλη του Δημήτρη, γιατί είχε ο εχθρός μιλιούνια, που είχανε κυκλώσει τα πάντα.

Κι όμως διεσώθη. Μαζί του η σημαία. Μαζί του ο σταυρός.

Ήτανε Χιώτης ο Δημήτριος και τα χρόνια μετά απ' το Μανιάκι επιβίωνε κάπου στην Αθήνα. Ένας τίμιος και άγνωστος ήρωας που τον κάνει μνεία ο Φωτάκος στο έργο του «Βίος του Παπαφλέσσα». Άξιος!

Γράφει ο Κώστας Παναγόπουλος, costasgp@yahoo.gr

Κ.Γ.Π. – Ιανουάριος 2015

Πηγή: greecesaid.blogspot.gr